

AUTE DE 2 DE SETEMBRE DE 1996

Sobreseïment: procedència del sobreseïment provisional i del lliure o definitiu

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que incoada la causa núm. 225-3/94 per lesions, el M. Iltre. Tribunal de Corts va dictar Aute amb data 29 de febrer de 1.996 pel que es va acordar el sobreseïment definitiu de la causa amb l'arxiu de la mateixa.

II.-RESULTANT: Que notificada a les parts, l'advocada Mª Teresa MORERA PORTA, en nom d'Antoni C.F., va interposar Recurs de Suplicació contra l'esmentat Aute, el qual va ser admès a tràmit pel Tribunal de Corts mitjançant Providència de 25 de març següent.

III.-RESULTANT: Que el recurrent fonamenta la seva impugnació en els següents motius: 1) Per infracció de normes del procediment amb producció d'indefensió (art. 3.2). El motiu s'articula per quant l'Aute disposa el sobreseïment lliure de la causa, basant-se en que "no es desprèn de les diligències practicades l'autor material dels fets". Després d'invocar i citar literalment els articles 142 i 143 del Codi de Procediment Penal, que regulen el sobreseïment lliure i el provisional (respectivament), conclou que, sí el sobreseïment el fonamenta el Tribunal en que hi ha constància del delictes però no de l'autor o autors, seria d'aplicació el supòsit del núm. 2 de l'article 143, que regula el sobreseïment provisional ("Quan, comprovat el fet criminal, no apareguin indicis amb abast per determinar els seus autors, còmplices o encobridors"). 2) Al·lega a continuació com a motiu segon, error en l'apreciació de les proves (art. 3.5). Sosté el recurrent que de les declaracions practicades resulta que la nit d'autes estaven presents Antoni B.P., Roger T.R., Carles C., Rafael C.S., el cosí d'aquest Albert C.H. i Jonathan F.A., grup de persones entre el qual es va produir l'agressió al denunciant-recorrent Antoni C.F.. Al mateix grup es van produir les segones agressions al recurrent. Els fets han estat corroborats pels mateixos implicats en la baralla en les declaracions que en el recurs es transcriuen. 3) Com a tercer motiu el recurrent

invoca la infracció d'una norma penal substantiva (art. 3.7), sostenint que havien d'haver-se aplicat els articles 199 i 310 del Codi Penal. En base a aquests motius va concloure suplicant s'admetés el recurs i es revoques l'aute de sobreseïment i arxiu de les diligències, ordenant la continuació de les actuacions a fi de dictar aute de processament contra els qui participaren a l'agressió

IV.-RESULTANT: Que el recurrent va comparèixer davant aquest Tribunal mitjançant el seu representant processal i, rebuts els autes, el Magfc. Ministeri Fiscal va informar que, si bé s'oposava al recurs (perquè no s'ha pogut determinar a les diligències d'investigació qui, entre el grup de persones que participaren als fets, hagi estat l'autor dels cops que va rebre el denunciante), raons per les quals va sol·licitar el sobreseïment "si bé no s'oposa a que sigui provisional, per si es produeix l'aparició de nous elements que permetin identificar l'autor"; amb tot el qual procedeix dictar la resolució resolent el recurs sense celebració del tràmit de "Vista", segons el disposat en les vigents normes reguladores d'aquest tràmit.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que algunes de les peticions que formula el recurrent no poden ser tingudes en compte en aquest recurs, per no correspondre a l'àmbit d'aquesta impugnació pronunciar-se sobre elles. Això succeeix amb les peticions que, revocat l'aute d'arxiu, s'ordeni prosseguir el procediment i dictar aute de processament contra les persones que el recurrent identifica com als causants i participants en la baralla i agressió de la que fou víctima. Aquestes peticions les hauria de fer, en tot cas, davant l'Òrgan jurisdiccional competent per prendre totes aquelles decisions, que no han estat objecte de recurs per la raó elemental que al no haver estat dictades no han pogut ser impugnades. Procedeix, per tant, descartar d'aquest recurs aquelles peticions, analitzant tant sols la que és pròpia d'aquesta impugnació, que es centra en sí l'Aute de sobreseïment que correspondria dictar és el de lliure (com entén el M. Il·ltre. Tribunal de Corts) o el provisional (com sosté el recurrent).

II.-CONSIDERANT: Que són antecedents del recurs els següents: 1) Formulada per Antoni C.F. denuncia per les lesions sofertes, indicant als 5 sospitosos d'haver-les causat com a participants en la baralla i agressió, indicant a més els testimonis dels fets, s'incoaren Diligències i el

corresponent sumari per la Batllia competent, practicant-se les pertinents diligències d'investigació. 2) Practicada la instrucció es donà vista de les actuacions sumarians al Ministeri Fiscal, als efectes dels articles 128 del Codi de Procediment Penal. 3) El Ministeri Fiscal dictaminà en el sentit que no havent-se pogut identificar l'autor de l'agressió i lesions sofertes, procedia el "sobreseïment definitiu" de la causa "d'acord amb l'article 142 del Codi de Procediment Penal". 4) El Batlle dictà seguidament Aute declarant la conclusió del sumari i remetent-lo al M. Iltre. Tribunal de Corts. 5) Rebut el sumari en el Tribunal de Corts, es posà de manifest a les parts per tal que manifestessin el que consideressin procedent i formulessin escrit de qualificació provisional. 6) El Ministeri Fiscal dictaminà de nou sol·licitant el "sobreseïment definitiu". 7) El M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Providència fent saber la pretensió del Ministeri Fiscal a l'interessat "per tal que en el termini de 15 dies comparegui a defensar l'acció per escrit motivat" amb l'advertència que "si no ho fa el Tribunal acordarà el sobreseïment". 8) Tal com es diu en l'Aute recorregut, malgrat l'advertència del Tribunal, "no es manifestà res al respecte", dictant seguidament l'Aute de sobreseïment lliure (d'acord amb l'expressa petició del Ministeri Fiscal), Aute que és objecte d'aquest Recurs de Suplicació.

III.-CONSIDERANT: Que és indubtable que segons l'estat de la causa procedia dictar Aute de sobreseïment, com ho sol·licità el Ministeri Fiscal i resolgué el Tribunal, ja que un dels suposats del sobreseïment és el que es produeix quan davant uns fets que són evidentment constitutius de delictes no és possible dirigir l'acció penal contra una persona concreta i determinada. Desapareguts en el Dret Penal modern els antics "delictes de sospita" (com contraris al principi penal de la culpabilitat i a la presumpció d'innocència), segons els quals es podia acusar i condemnar a tots els que haguessin pres part en la baralla prèvia, encara que no existissin proves que haguessin estat els autors de l'agressió, és clar que cap altra resolució procedia dictar en un sumari que fou conclòs sense que es podés declarar processat a cap persona, després de practicar-se múltiples diligències d'investigació.

IV.-CONSIDERANT: Que si la procedència de l'Aute de sobreseïment resultava indubtable, no ho era menys que el tipus de sobreseïment que corresponia dictar dels dos admesos pel Codi de Procediment Penal andorrà era la del sobreseïment "provisional" en lloc del "definitiu" que

sol·licità el Ministeri Fiscal i acordà el Tribunal en l'Aute recorregut. Que això és així en resulta directament del disposat en els articles 142 i 143 que estableixen les hipòtesis del sobreseïment definitiu (art. 142) i provisional (art. 143). Els casos de sobreseïment lliure o definitiu són aquells en els que "el fet no es cometé", o que el fet es produí però és "penalment atípic" i per tant no punible o, finalment, en el cas "d'excepció de responsabilitat" dels imputats o processats per la seva participació en els fets. En el cas d'autes està clar que el fet es cometé i que és constitutiu d'unes lesions doloses, tenint relleu punitiu, si bé entre els sospitosos d'haver intervingut en la baralla i agressió no s'ha pogut aïllar i identificar al qui o als qui siguin responsables i aquest supòsit encaixa precisament en el núm. 2n de l'article 143, regulador de les hipòtesis de sobreseïment provisional. Que això és així ho dóna a entendre el propi Ministeri Fiscal quan en el seu escrit en aquest recurs fa constar que "no s'oposa" a que es consideri que el sobreseïment procedent sigui el provisional. Profunditzant més s'ha d'observar que si la raó del sobreseïment està en que no s'ha pogut aïllar i identificar entre els diferents sospitosos qui fou l'autor de l'agressió, la lògica imposa deixar oberta la porta a que en el futur resulti possible realitzar aquella identificació per poder reobrir contra ell la causa provisionalment tancada. El suposat pot considerar-se com "escolàstic", si bé l'error o confusió que hagi pogut tenir el Magfc. Ministeri Fiscal i el M. Iltre. Tribunal de Corts hauria pogut ser evitat si l'ara recurrent hagués comparegut a la causa, com interessat en l'exercici de l'acció penal, per actuar suplint la manca d'actuació acusatòria del Ministeri Fiscal; compareixença i activitat que no realitzà (malgrat la comina del Tribunal) donant lloc a que es dictés el sobreseïment sol·licitat per la Fiscalia.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

A C O R D A

1r.- Donar lloc al recurs, declarant que l'Aute de sobreseïment que procedia dictar en l'estat de la Causa

225-3/94 era el de sobreseïment provisional, comprés en el 2n paràgraf de l'article 143 del Codi de Procediment Penal i no el de sobreseïment lliure com, per error, sol·licità el Magfc. Ministeri Fiscal i dictà el M. Iltre. Tribunal de Corts.

2n.-Declarar d'ofici les despeses processals corresponents al recurs.

3r.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació del present Aute, als efectes que procedeixin..

Així, per aquest Aute, ho manen i signen els MM. II. Srs. Magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en dono fe.